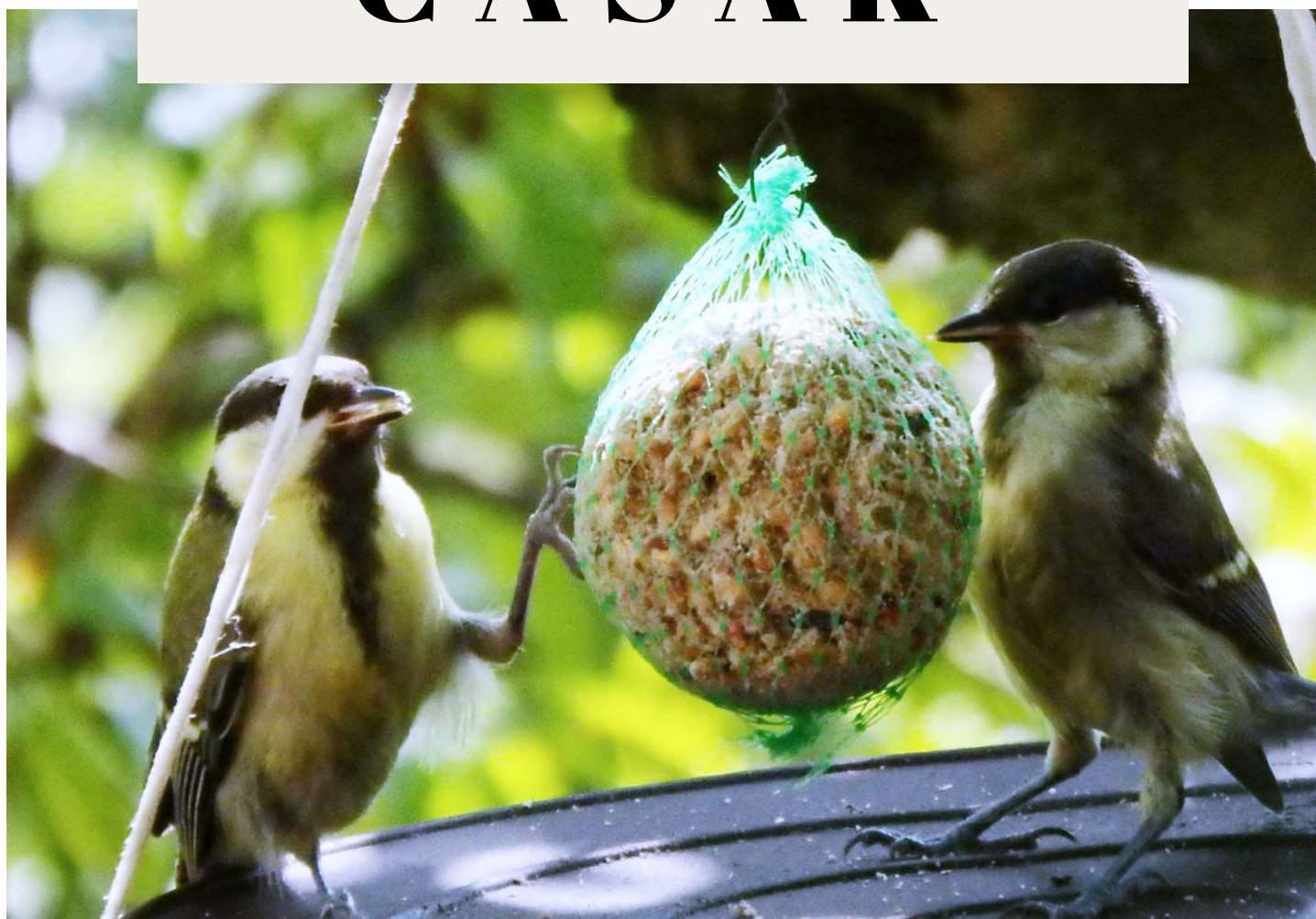

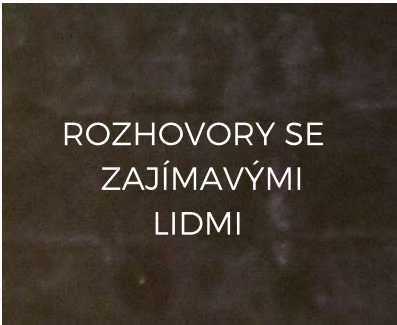
KASAČ ČASÁK

3. ČÍSLO KVĚTEN/ČERVEN 2021

TIPY NA VOLNÝ ČAS

ROZHOVORY SE
ZAJÍMAVÝMI
LIDMI

ÚSPĚCHY A TVORBA ŽÁKŮ

OBSAH

CO NAJDETE V TOMTO ČÍSLE?

Deváťáci se loučí

aneb jak vzniká knížka pro
prvňáčka.

Avantgardní umění

aneb básně popírající pravidla
větné stavby z dílny 9.A.

Hry jako povolání

Rozhovor s vývojářem
počítačových her.

Handmade kosmetika

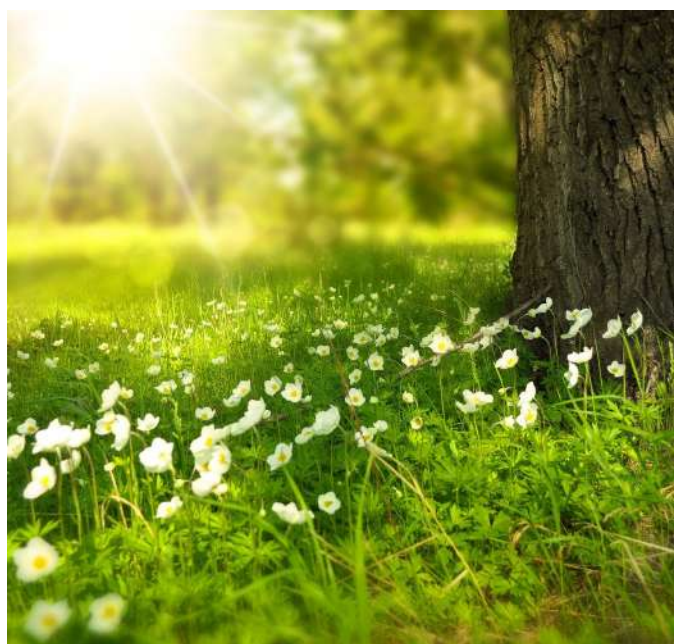
Tipy na jednoduchou výrobu
domácí kosmetiky.

Komiks

Další díl našeho příběhu na
pokračování.

....A MNOHO DALŠÍHO!

NĚCO MÁLO NA ZAČÁTEK

R - O - T - A - C - E je asi nejvíce skloňované slovo za poslední jarní dny.

Kdybyste se kohokoliv před rokem zeptali, co je to rotace, jistě byste dostali spousty odpovědí: rotace Země kolem své osy, rotace míčku při odpalu, rotace letadla v letu, rotace jako matematický operátor a jiné.

Dnes však slovo rotace nabývá nového rozměru. Pro většinu z nás je rotace symbolem naděje. Symbolem, který přináší do stereotypního života posledních měsíců změnu a navrácí běžný život každého školáka do normálu, i když jen částečně.

S rotací se vrací do prázdných chodeb a tříd ve škole dětský smích, všudypřítomný ruch a dychtivost po poznávání.

S rotací přichází možnost sdílet s někým své radosti i strasti přímo, bez potřeby IT techniky.

Bude to ze začátku jiné, možná pro někoho divné, ale v tom jsou přeci změny nejkrásnější. A třeba ještě není změněm konec?!

Nezbývá

nic jiného, než za celou redakci všem popřát radostný krok do staronového školního roku.

School is coming!

MONIKA SEKELOVÁ
šéfredaktor časopisu

„...je pro mě příležitost
se vidět se svými
spolužáky.“

„Začátky jsou vždycky
těžké, ale vždycky bude
líp...“

„Za rotační výuku jsem
ráda, protože se konečně
uvidím se svými spolužáky
a probereme, co je zase
nového.“

...ROTACE...

„I když se vracíme do
škol, věřím, že to
společně zvládneme.“

„...pro mne
znamená
pohled na lepší
zítrky bez
tohoto
hrozného viru.“

„...pro mne znamená možnost se
vidět se spolužáky a učiteli, výuku
bez sekání počítače a kolabující
wifi.“

VYJÁDŘI SE SLOVY!

Umět správně vyjádřit myšlenky prostřednictvím psaného slova není tak jednoduché, jak se může na první pohled zdát.

Žijeme ve zrychlené době sociálních sítí a naše vyjadřování se mnohdy zkrátí na pouhá hesla.

Někdy však samotné hastagy nestačí a je potřeba představit svůj názor v celé jeho šíři.

Naše studentky devátého ročníku, Michaela Chromičová a Julie Beerová, se v minulém roce zúčastnily literární soutěže na téma Nomofobie.

Jejich básnické počiny uchvátily porotu natolik, že byly společně s ostatními oceněnými vydány knižně.

Jak se holky samy staví k sociálním sítím se dozvíte v našem rozhovoru.

Máte radost, že byly vaše básně vybrány do knihy?

Míša: Samozřejmě. I když jsem to vůbec nečekala, tak mě to velmi potěšilo.

Julča: Ani jsem to takhle nečekala. Radost ne, ale jsem ráda, že jsem byla vybrána.

Vaše básně pracují s tématem závislosti na sociálních sítích a telefonu. Je i pro vás důležité, kolik máte na svém účtu „like“?

Míša: Tohle jsem nikdy neřešila, protože já na sociální sítě přidávám věci, na které ráda vzpomínám, ale určitě to nedělám kvůli lajkům.

Julča: Ne, to opravdu není. Spíše přes sociální sítě komunikuji se svými přáteli.

Trávíte hodně času na sociálních sítích?

Míša: Snažím se na nich trávit co nejméně času, ale od té doby, co jsem doma a nechodím do školy, to moc nejde.

Julča: Docela ano, ale že bych na tom byla závislá, to ne.

Jakou sociální síť používáte nejčastěji a proč?

Míša: Nejčastěji určitě Instagram a Twitter, protože tam sleduju věci, které mě opravdu zajímají a baví mě.

Julča: Instagram, Snapchat, Messenger - přes tyto aplikace komunikuji s lidmi, pozoruji novinky a zároveň se seznamuji s novými lidmi.

Myslíte si, že jsou sociální sítě nezbytné?

Míša: Pro komunikaci určitě ano, ale myslím, že na ostatní věci potřebné nejsou.

Julča: Nemyslím si, že jsou nezbytné. Určitě jsou důležité pro nás pubertáky. Přes sociální sítě se také dozvídáme, co se děje ve světě, a v téhle době také, jaké opatření vláda dala?!

Zvládly byste být týden bez wifi připojení?

Míša: S tímhle určitě problém nemám, takže by mi nevadilo být bez wifi klidně i déle.

Julča: Ano, každý z nás by to zvládl. Řešíme spíše realitu.

Kolik hodin asi trávíte na svém telefonu?

Míša: Od toho, co jsme doma, je to pořád horší, takže tam bohužel trávím klidně i 6-7 hodin.

Julča: Určitě přes telefon dělám úkoly, takže nějak u toho trávím hodně času.

Co byste teoreticky dělaly, kdybyste vůbec neměly telefon?

Míša: Myslím si, že bych měla stejné koníčky jako teď, ale trávila bych většinu času venku.

Julča: Určitě bych chodila ven, učila se, trávila čas s rodinou a kamarády. Ale to naštěstí nehrozí.

ELIŠKA P.

DEVÁŤÁCI SE LOUČÍ

Naši deváťáci každoročne vyrábí pohádkové knížky pro prvňáčky. Ani letos tomu není jinak. Ale možná se ptáte, proč zrovna knížky?

Je to proto, že knížka potěší obdarovaného každého věku. Také se můžete podělit o své dobrodružství z knížky s ostatními a navíc taková knížka vyrobená od srdce opravdu potěší. Jak prvňáčci, tak deváťáci na to zajisté nezapomenou. Každý deváťák psal a ilustroval svou knížku pro prvňáčka. A jak to celé probíhalo, nám zodpověděla Tereza Pastrňáková navštěvující letošní 9.A.

Bavilo tě knížku psát a zároveň ilustrovat?

Celkem ano, i když to místy nebylo lehké.
Hlavně mě bavilo kreslit hlavní postavy.

Napadlo tě někdy, že knížku budeš psát, těšila ses na to?

Upřímně, nikdy mě nenapadlo, že budeme někdy knížky psát, ani jsem o tom nepřemýšlela. Ale když nám řekli, že budeme knížku psát, musím říct, že jsem se těšila.

Jak dlouho si na knize pracovala?

Přesně nevím, ale mám z ní radost.

Jakou techniku jsi použila při ilustraci knížky?

Používala jsem progressa. Výjimkou byla úvodní stránka, tam jsem použila kombinaci vodovek a progressa.

Existují nějaké grafické zásady při tvoření knížky?

U písma jsme měli dané rozměry a psali jsme psacím.

Hledala jsi někde při tvorbě postav inspiraci?

Ne, nehledala. Postavy jsem kreslila čistě podle sebe.

Jak bude obálka knížky vypadat?

Na obálce knížky budou hlavní postavy a samozřejmě název dané knížky.

Myslíš, že se bude prvňáčkovi knížka líbit?

Doufám, že se mu bude líbit.

Máš ještě někde schovanou knížku, kterou jsi dostala ty jako prvňáček?

Ne, bohužel už ne.

Čteš ještě pohádky nebo se na ně alespoň díváš?

Ne, pohádky už nečtu, ani se na ně nedívám. Výjimkou jsou Vánoce.

Když už nečteš pohádky, co jiného máš z literatury ráda?

Čtu spíš thrillery a napínavější knížky.

Pamatuješ si ještě, jaká byla tvá nejoblíbenější pohádka?

Už od tří měsíců jsem milovala Krkonošské pohádky.

Máš nějakou radu pro budoucí deváťáky, které pravděpodobně také čeká tvoření knížky pro prvňáčky?

Určitě to nenechávejte na poslední chvíli.

PONOŽKOVÝ DEN

Když se dají dvě ponožky patami k sobě, připomínají chromozom X. Právě proto se staly symbolem Světového dne Downova syndromu.

Lidé po celém světě tak 21. března vyjadřují symbolickou podporu lidem s tímto onemocněním nošením rozdílných ponožek.

Lidé, kteří trpí tímto syndromem, nejsou nějak omezeni, a i přes toto všechno mohou dělat skoro veškeré aktivity. Např. Paula Sage trpí Downovým syndromem a vystupuje oficiálně i neoficiálně často jako obhájkyňe lidí, kteří toto onemocnění také mají. Hrála ve skotském filmu *AfterLife* a její herecký výkon jí vynesl skotskou televizní cenu BAFTA.

Nezáleží na tom, jak kdo vypadá, ale jaký je uvnitř. Píseň „This is me“ od *The Greatest Showman* poukazuje na to, jak jsme rozdílní, ale dokážeme velké věci.

Někteří žáci naší školy se zapojili do této výzvy a 21.března symbolicky navlékli dvě rozdílné ponožky.

ELIŠKA P. A NIKY K.

KRÁLIČÍ HOP

Domácím mazlíčkem může být v současnosti jakékoliv zvíře, dokážete-li mu zajistit vhodné podmínky pro pobyt ve vašem obydlí. Vedle pejsků a koček se velké oblibě těší ušatý tvor - králík.

Takový králíček hravě zastoupí psa, neboť i jeho můžete naučit kouskům podobným při aportování.

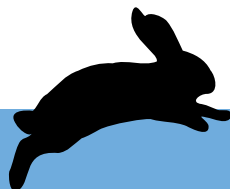
Nevěříte?

Tak čtěte, ať se více dozvíte o králíčím hopu.

Tento králíčí sport vznikl cca. před třiceti lety ve Švédsku, postupem času se rozšířil do dalších zemí Evropy. K nám se dostal teprve před pěti lety.

Králíčí hop je sport pro králíka a jeho majitele. Je to aktivita, při které můžete králíka trénovat doma nebo venku. I tento sport má svá pravidla, která se však mohou trochu lišit dle spolku či státu.

Závodí se ve čtyřech disciplínách: rovinná dráha, parkur, skok do výšky a skok do dálky. U rovinky a u parkuru vyhrává ten králík, který dráhu proběhne nejrychleji bez chyb. Tyto dvě disciplíny se ještě dělí do čtyř kategorií: lehká třída, střední třída, těžká a elitní třída. Rozdíl v jednotlivých kategoriích je ve výšce překážek a v jejich počtu.

Než však začnete s králíčkem skákání trénovat, měli byste ho naučit na postroji, tzv. „kšírkách“.

Poté se můžete vrhnout k tréninku králíčího hopu. Nejprve musíte králíčka naučit projít překážku, kdy jsou všechny latky sundané. Když králíček zvládne projít bez zastavení, můžeme dát latku na nejnižší příčku. Vždy králíčka navedte na překážku a když se před ní zastaví, tak mu pomozte postrčením zadečku. Poté, co bude králíček perfektně umět přeskočit první latku, ji můžeme zvýšit a pokračujeme stejně jako u první nejnižší latky. Pozor, pokaždé vezte v úvahu věk králíčka: mladý pětiměsíční králíček nemůže skákat moc vysokou překážku.

Hodně štěstí při trénování vašich králíčků.

PS. Pokud byste chtěli zapojit svého ušáčka do soutěže *Králíčí hop*, zkuste internetové stránky Českého svazu chovatelů – Králíčí hop (www.kralicishop.eu)

Ukázka, jak může vypadat
takový trénink na Králíčí
hop.

TIPY NA VÝLETY PO OSTRAVĚ

Ahojte lidi, dneska jsem si pro vás připravila tipy na dva výlety. Můžete jít pěšky nebo klidně na kole.

Vrhne se tedy na první výlet!!

LANDEK

První výlet je na Landek.

Je tam krásné prostředí a památky, které vás určitě zaujmou.

JAK SE TAM DOPRAVIT?

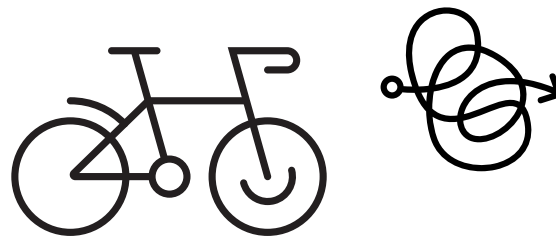
Výchozí bod cesty je ZŠ Krestova V Hrabůvce. Od školy dojdete na tramvajovou zastávku Poliklinika a tramvaji číslo 1 nebo 10 budete pokračovat v jízdě do zastávky Důl Jindřich. Zde vystoupíte.

Kousek od zastávky je půjčovna kol Nextbike, prostřednictvím níž se dostanete na Landek.

INFO O KOLECH NEXTBIKE

Abyste mohli na kolech Nextbike jet, musíte si do svého mobilu stáhnout aplikaci **Nextbike**. Prvních 15 minut jízdy je zdarma. Dalších 16-60 minut je za 24 Kč a za každých dalších započatých 30 minut platíte 24 Kč. Cena na celý den činí 150 Kč. V aplikaci je také mapa, kde jsou vyznačena místa k zapůjčení kol. Kdybyste chtěli ušetřit, můžete si kolo cestou vyměnit.

CESTA NA LANDEK

Cesta na kole vám bude trvat zhruba 40 minut. Vydate se směrem k Nové radnici do parku Komenského sady, kterým projedete až na konec.

Po celou dobu pojedete po cyklistické stezce, která povede kolem řeky Ostravice.

Pokud budete unavení, můžete si odpočinout na přilehlých rampách, které vedou kolem řeky.

Na konci Komenského sadu narazíte na most, kterým projedete a vydáte se opět po cyklistické trase směrem k Ostravě-Hrušov.

A takto se dostanete k cíli, do „Národní přírodní památky Landek“.

Cesta k historickým památkám je lemována krásnou přírodou.

Kola zaparkujete u „Buffetu u Karla“ a můžete se vydat na procházku areálem.

CO SE NA LANDEKU NACHÁZÍ?

- Pokud se potřebujete posilnit, můžete zakotvit v již zmíněném bufetu nebo Bistropenu. Oba podniky fungují dočasně na bázi okýnek.

- Pro milovníky sportu jsou zde tenisové kurty a workoutové hřiště.

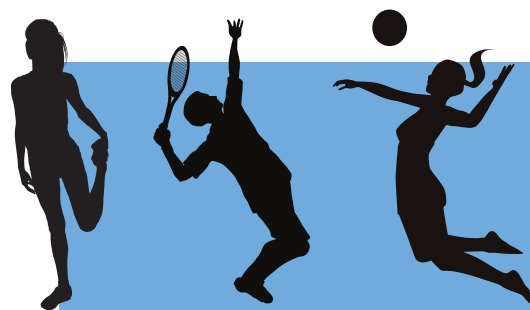

- Pro milovníky historie zde najdete krásnou industriální architekturu, muzeum věnující se hornictví, simulaci pravěkých obydlí, či Landeckou (Petřkovickou) Venuši.

- Můžete zde také najít pomník nebo ukázky techniky používané v dolech.

Vracet se můžete stejnou cestou nebo využít okruh vedoucí kolem Petřkovic.

LOUKA V HRABOVÉ

Druhý výlet je na jednu louku v Ostravě - Hrabové.

Jestli chcete mít klid od městského ruchu, zajděte si na tuto louku a udělejte si tam třeba piknik.

CESTA NA LOUKU

Váš výchozí bod cesty je u školy ZŠ Krestova v Hrabůvce.

Od školy půjdete doprava a dojdete k podchodu, který je blízko autobusové zastávky Benzina a blízko obchodu Hruška.

Projdete podchodem na druhou stranu, zahnete doprava do mírného kopce.

Po této cestě budete míjet restauraci Stodola a restauraci Zvonírna. Dojdete na konec cesty a přejdete po přechodu na druhou stranu.

Dále pokračujete po této stezce stále rovně. Budete míjet menší potok, louku, kde chodí hodně pejskařů (proto tuhle louku nedoporučuji.)

Cestou budete mít po levé straně dětské hřiště a dřevěný kostelík. Na pravé straně uvidíte první louku, která není moc velká a navíc je zde rozoraná hlína.

Půjdete dál a na téže straně uvidíte další louku a to je ta pravá!

Jste u cíle.

Můžete si tam jít sednout s kamarády nebo s rodinou a budete mít klid, protože louka je velká a silnice je daleko.

Můžete si tam udělat i piknik.

Doufám, že se vám tyto tipy na výlety líbily. Zajděte se tam podívat.
Nesed'te jen doma jako "pecky" a vyjděte si ven.
Tak zase někdy příště!!

JSEM FUTURISTICKÝ BÁSNÍK

Počátky avantgardního umění bychom hledali ve 20.století ve Francii u G.Apollinaira, až teprve pak se objevovaly různé směry představující nový pohled na umění.

Mezi ně se řadí i futurismus odmítající staromódní zažitě představy o nutnosti existence básně vázané veršem či její větněclenné závislosti.

Umění vždy člověku poskytovalo prostor, v němž může naplno projevit své emoce a postoje.

Každoročně se deváťáci musí připravovat na první náročnější zkoušku, která určí jejich další životní směřování.

A jak to všechno kolem vnímají, můžete pozorovat skrze jejich básnické počiny.

budík = vstávat..... snídanež---> radost

obléct + hygiena = vyjít do školy 7 minut

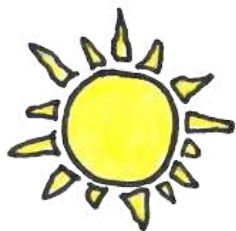
příchod = pozdravit + přezůvky + jít do třídy

6-7 hodin = únava školní jídelna=oběd

mňamm

CESTA DOMŮ>>>>>>>>>> vyčerpání

Tereza Pastrňáková 9.A

Dnes zase --- den + škola
 Škola škola škola škola
 Dnes jinak --- den - volno
 Den D * den rozhodnut
 Zvládnuto + hotovo
 Radooost štěstííí

Tereza Radová 9.A

CRRR ... budík, voda + pasta = krásná
 oblečení + - půl osmá ...výtah
 4x 200 metrů kap, kap... zdravit → šatna
 + kroky
 = třída.

Test - stres

hurá 1
 Klid, svačina, konec, domů

→ pryč.

Eliška Kochová 9.A

Ráno + budíkkkkkk..... -- on-line /// hodiny.... ??
 Úkoly... přijmačky..(+++++) ÷ mít/ strach___.

Dobré < Špatné končit_
 >spánek< 4 hodiny ,,,,,,,,
 Budu ráda ++++ . + více spánku

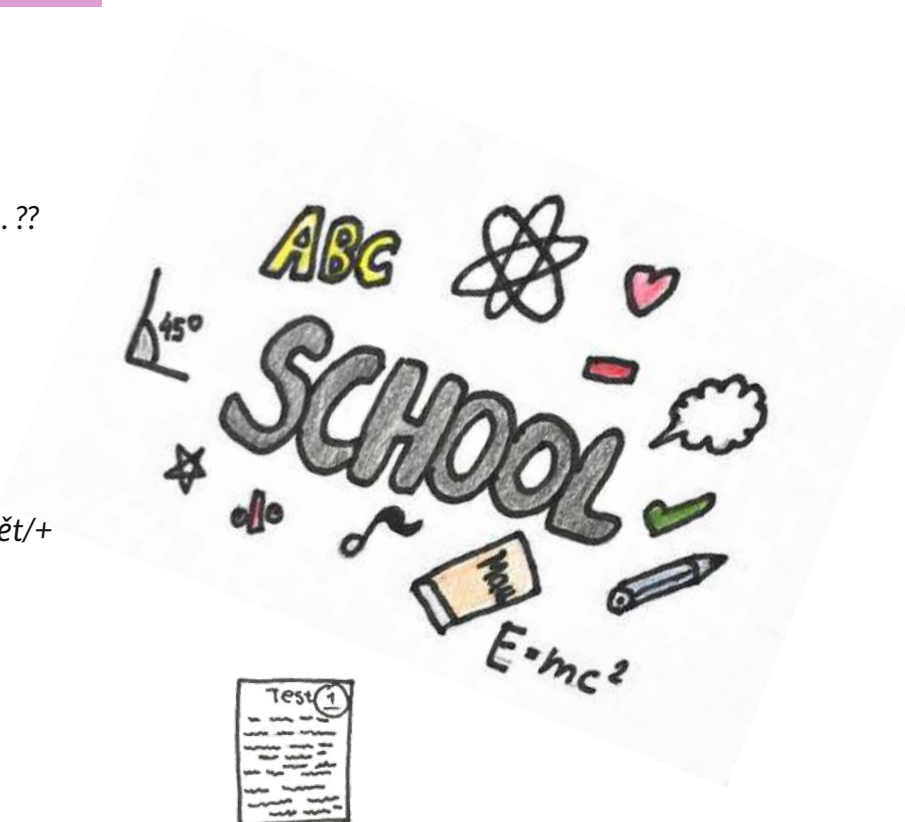
chybět/+

venek>

velice// štěstíííí

..... přijmačky /všichni

Monika Šimsová 9.A

Škola

Každý den vstát

učit se

nejíst

nepít

stres strach

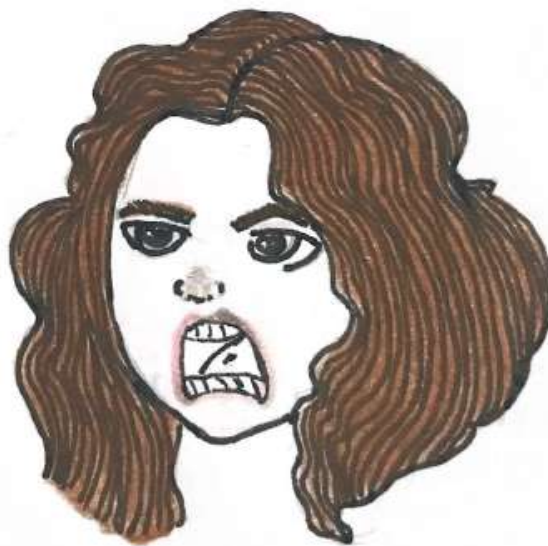
čeština matika - špatně špatně

covid dům vězení nuda

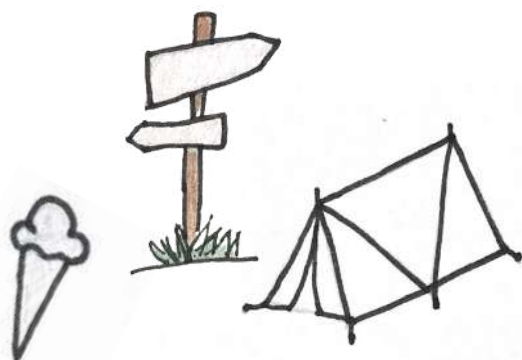
bolest hlava oči nohy záda

sténat nespát pomalu + umírat

= smrt!

Viktorie Jedličková 9.A

Konec prázdnin září 9.A

matematika fyzika rýsování flétna
školník rouška dezinfikovat

podzim zima Vánoce 2021
vstávat notebook výuka Google Kahoot
tečna sečna alkeny migmatit
počítat zkoušet klikat testovat
vsuvka homonyma přívlastek

gymnázium odevzdat přihlášku
příprava učení $[(a+c) \cdot v]/2$
nervozita stres zkoušky

květen červen
PRÁZDNINY !!!

Richard Honěk 9.A

PSÍ KAMARÁD

Vyšel jsem ven na zahradu a šel se pomazlit se svým štěnětem Fenrim. Vím, že to teď bude znít blbě, ale je to vlk. Hodně dlouho jsem rodiče přemlouval, aby mi koupili vlka, protože já vlky zbožňuju! Došel jsem k Fenriho boudě a z ní už vylézalo malé šedé štěně.

Jo, zapomněl jsem se představit. Jmenuji se Martin Voříšek a bydlím v Liberci. Máme s rodiči rodinný domek na kraji města s větší zahradou. Chodím na základku. Do sedmé třídy. Je mi dvanáct a jsem většího věku. Mám černé vlasy a modré oči. Ale to není nyní moc podstatné.

Vrátíme se zpět do přítomnosti. Fenri za mnou přiběhl a začal kolem mě poskakovat. Chtěl si hrát. Bylo už odpoledne a já neměl žádné úkoly, tak jsem si řekl, že ho vezmu na procházku.

„Zajdeme si na procházku, co na to říkáš?“ zeptal jsem se ho, i když jsem věděl, že mi neodpoví. Fenri jenom zaštěkal na souhlas a já jsem se rozešel zpět domů, abych ho mohl vzít na vodítko.

Zašel jsem do obýváku, kde máme schované všechny Fenriho věci. Otevřel jsem šuplík a vytáhl světle modré vodítko. Ještě jsem skočil do kuchyně pro nějaké ty pamlsky a vyšel zpět na zahradu. Fenri už tam na mě čekal a nedočkavě těkal očima. Nejdřív na mě a pak na dveře od zahrady. Jenom jsem se nad tím pousmál a přešel k němu. Klekl jsem si a připnul mu vodítko k obojku. Měl tmavě modrý obojek, na kterém visel přívěšek s jeho jménem, a z druhé strany byla naše adresa a číslo na rodiče, kdyby se ztratil.

Vyšli jsme ze zahrady a šli jsme směrem k jedné řece, kterou jsme si dost oblíbili. Bylo uprostřed léta, takže bylo vedro a Fenri procházky k řece hned využil. Když jsme došli k

okraji, odpoutal jsem Fenrimu vodítko a on skočil do řeky hlava nehlava a začal plavat sem a tam. Když jsem ho dostal, tak jsem tady s ním často chodil a učil ho plavat. Sedl jsem si na kámen a pozoroval, jak si užívá osvěžující vodu.

Když jsme tam byli už asi hodinu, postavil jsem se a zapískal na prsty. Fenri se na mě otočil a přispěchal ke mně. „Tak pojď, kluku, jdeme domů, “ zavolal jsem na něj. Připoutal jsem mu vodítko a odešli jsme domů.

Když jsme dorazili domů, už se stmívalo. Proto jsem Fenriho odvedl na zahradu a tam dal do misek vodu a granule. Jenom jsem se spokojeně díval, jak do sebe hází jídlo a popřál mu dobrou noc. Ještě jsem ho podrbal a odešel dovnitř. Přivítal jsem se s mamkou a tatškou a šel se do pokoje dívat na televizi. Po necelé hodině jsem televizi vypl a lehl si do postele.

Ráno jsem na svém obličejí ucítil sluneční paprsky, které jsem viděl i přes zavřená víčka. Otevřel jsem oči a zamrkal nad prudkým světlem, které ozařovalo můj obličej. Cítil jsem ale, že něco není v pořádku. Byl víkend, takže jsem nemusel do školy, což bylo super. Vylezl jsem z postele a přešel ke koupelně. Tam jsem se zkulturnil a převlékl. Sešel jsem schody dolů a přešel do kuchyně, kde jsem se přivítal s mamkou a nasnídal se. Měl jsem dneska v plánu si zajít s Fenrim na menší hřiště pro psy, jež se tu nově postavilo.

Po snídani jsem vyrazil na zahradu a blížil se pomalým krokem k boudě. „Fenri, jdeme na procházku, bude se ti to lí-..., “ zasekl jsem se, když jsem uviděl boudu prázdnou. Pak jsem se otočil a začal ho hledat po celé zahradě. „Fenri!!! Fenrire, ukaž se!!!“ křičel jsem jako o život, ale nikde jsem ho neviděl.

Začaly se mi hrnout slzy do očí, když jsem viděl, že je zahradní branka pootevřená. Musel utéct. Vyběhl jsem ven ze zahrady a začal se rozhlížet všude kolem, ale jako by se po něm zem slehla. Začal jsem brečet. Běžel jsem zpět domů a řekl rodičům, co se stalo. Začali jsme ho hledat. Vytiskli jsme i letáky, které jsem všude vylepil. Nic.

Druhý den jsem vstal a šel se připravit do školy. Rozešel jsem se proto do koupelny. Tam jsem si udělal ranní hygienu a pokračoval ke skříni, odkud jsem vytáhl kraťasy a tričko s krátkým rukávem. Převlékl jsem se a seběhl po schodech do spodního patra, kde už na mě čekala mamka se snídání.

Po výtečném jídle jsem si šel vzít tašku a vydal se do školy. Musel jsem jít pěšky, protože v blízkosti našeho domu není žádná autobusová zastávka. Po deseti minutách jsem došel před školu a následně do ní vstoupil.

Měl jsem v plánu se ostatních zeptat, jestli někde zahlédli Fenrira. Šel jsem do naší šatny, kde jsem se přezul a vyšel schody do druhého patra pavilonu B. Naše třída byla v druhých dveřích, a tak jsem do nich ihned zaplul. Sedl jsem si do své lavice a smutně shlížel na lavici, na kterou jsem si položil učebnice a sešity. Slunce mi svítilo do očí, protože moje lavice stála u okna. Najednou jsem ale slunce ve svých očích přestal cítit, protože si mezi mě a okno někdo stoupl. Zvedl jsem tedy neochotně hlavu a podíval se na dotyčného. Ihned mě nechut převalila a usmál jsem se na mého dlouholetého kamaráda Patrika.

„Ahoj Martine, co tak zklamaně?“ zeptal se mě Patrik.

„Fenri se ztratil. Neviděl jsi ho náhodou?“ zeptal jsem se ho s nadějí, že odpoví kladně.

„Ne, neviděl jsem ho a je mi to upřímně líto,“ odvětil Patrik a položil mi ruku na rameno.

Já jsem jenom smutně přikývl a vrátil svůj pohled na desku lavice. Zazvonilo na první hodinu, což je čeština. Všichni se posadili do svých lavic a poslouchali výklad našeho učitele.

Škola uběhla rychle a já běžel rychlostí světla domů. Ani jsem se nestihl rozloučit s Patrikem. Měl jsem totiž v plánu vyrazit ven a jít hledat Fenrira. Doběhl jsem domů a rozrazil dveře. Vyběhl jsem schody, kde jsem následně odhodil tašku s učebnicemi, a rozeběhl se zpět ven. Vyšel jsem na příchodovou cestu a rozešel se směrem doprava. Šel jsem už hodně dlouho a po Fenrirovi ani vidu, ani slechu.

Začalo se stmívat, tak jsem se rozhodl vrátit zpět domů. Otočil jsem se tedy a šel zklamaně domů. Doma jsem jen vyšel schody a zavřel se v pokoji.

Už ho hledáme dva týdny. Čekáme až zazvoní mobil nebo někdo zaklepe na dveře s tím, že ho našli. A pořád nic.

Uběhl další týden a já sedím na gauči společně s tatškou a koukáme na televizi. Nepřestal jsem věřit, že se najde. Najednou začal zvonit mamčin mobil. Všichni jsme se za ním otočili. Mamka ho rychle popadla do rukou.

„Dobrý den.....ano.....ano.....Krustova 1598/23.....ano, děkujeme, “ říkala mamka postupně do mobilu.

„Tak co?“ zeptal jsem se s nadějí.

„Našli ho!“

Myslel jsem, že budu skákat radostí dva metry do vzduchu. Konečně bude zase zpátky.

„A kdy přijde?“ zeptal jsem se.

„Paní říkala, že teď za námi pojede.“

„Dobře," odpověděl jsem.

Tak jsme čekali. Po půl hodině se domem rozezněl zvonek. Vystřelil jsem z gauče a pádil ke dveřím. Otevřel jsem dveře a uviděl starší paní, jak drží Fenriho v náruči.

„Fenri!!" zakřičel jsem radostí a vzal si od ní mého vlka. „Děkuju vám!! Moc vám děkuju!!" řekl jsem.

„Nemáš vůbec za co. Našla jsem ho před naším domem ležet, tak jsem ho vzala k sobě a zavolala vám," paní s úsměvem odpověděla.

Mamka se začala s paní domlouvat na odměně a já vzal Fenriho na zahradu.

„Jsem tak rád, že jsi zpátky!!" řekl jsem mu a položil ho na zem. On si rovnou zalezl do boudy a usnul. Musel být unavený po jeho dlouhém putování. Ještě že se vrátil zpět domů.

TERKA L.

ON-LINE TV

Co je to vlastně Netflix? Pro vás, co si tuto otázku právě pokládáte, mám rychlou odpověď: Netflix je americký placený poskytovatel filmů a seriálů online. Na Netflixu můžeme najít spousty dobrých filmů a seriálů, které jsou zde po kupě a vy už nemusíte nikde jinde hledat. Filmy a seriály jsou na této stránce taky rozdělené do žánrů, nebo vám Netflix automaticky doporučuje dobré filmy, či seriály podle těch, které jste se zatím stihli zkouknout.

Co kdybychom si zde dali pár filmových a seriálových tipů? Jdeme na to... !

ENOLA HOLMESOVÁ

Pokud máte rádi mladou nadějnou herečku Millie Bobby Brown, tak máte kliku, protože si zahrála hlavní roli ve filmu Enola Holmesová (angl. Enola Holmes). Nepřipomíná vám něco její příjmení? Vážně ne?

Je to sestra známého detektiva Sherlocka Holmese. Pozor, tato dívka není jako obyčejné holky z jejího, či vašeho, okolí. Namísto vyšívání ji naplňuje sport – nebojí se skákat po stromech či použít prvky bojových umění proti svým nepřítelům. Příběh připomíná detektivku s prvky dobrodružné prózy, ale přijdou si na své i milovníci romantiky. Nechybí tu láska k hlavní hrdince ze strany chlapce Vicont Thuksbry, kterého hraje rovněž oblíbený Louis Patridge.

Netflix mi tento film doporučil podle mých doposud zkouknutých filmů a seriálů, tak jsem si řekla, že se na to podívám. Za mě to bylo skvělé.

Tento film je jak pro třináctileté, tak taky i pro starší, či mladší.

Po celou dobu příběh doprovází veliké napětí.

A jak to skončí?

Myslíte, že se Enole vše podaří vyřešit?

Vše se dozvíte, když se na daný film podíváte!

VŠEM KLUKŮM, KTERÉ JSEM MILOVALA

Hlavní hrdinka Lara Jean píše milostné dopisy svým láskám, ale nikdy je neodešle. Všechny schovává pečlivě pod postelí, ale jednou je sestra najde a všem klukům odešle-tím začíná příběh. Lara se domluví s klukem jménem Peter, že budou předstírat vztah, aby Lara nevypadala jako „zoufalka“ před ostatními kluky, kteří dostali taky její dopisy. Postupně se ale do Petra zamilovává, což neplánovala... .

Tento film samozřejmě není jen romantika, ale je zde také spousta vtipných scének, v nichž se někteří i poznáte.

Doporučila bych tento film věkové skupině 13+.

STRANGER THINGS I.

Pokud jste už u jednoho zmíněného filmu odpověděli, že máte rádi herečku Millie Bobby Brown, tak vás opět potěšíme.

V tomto mysteriózním seriálu totiž hraje opět hlavní roli. Abychom si zde nepovídali jen o herečce, tak vám radši seriál představím. Stranger Things je seriál, který má tři série a režisér prozradil, že na čtvrtou se můžeme těšit na konci srpna 2021.

Už se vážně asi radši vrhneme do děje: hlavními postavami jsou čtyři kluci (Mike, Lucas, Dustin a Will), kteří jednoho večera hrají u Mikea doma hru „Dungeons and dragons.“

Kluci se později vrací samozřejmě domů, teda až na Willa. Když se Will vrací domů, zahlédne děsivý obrys postavy, vlastně zvířete, hmmm.

Nedá se v tento moment říct, zda je toto postava, ale dejme tomu.

Will záhadně zmizí. Nikdo netuší, kam zmizel a nikdo ho nemůže najít. Když se ho kluci snaží najít, najdou už zmíněnou Millie Bobby Brown, která si zahrála roli Eleven (zkráceně El) a vše nabírá na obrátkách, když vidí nadpřirozené jevy v jejich městě, které je dovedou do místní tajné Hawkinské laboratoře. Asi bych vám už více informací vyzradit neměla, takže co myslíte?

Najdou Willa? Co se v této laboratoři děje?

Seriál bych doporučila věkové kategorii 13+, protože se zde děje spousta strašidelných věcí, ale znám hodně mladších fanoušků. Takže pokud vás baví mysteriózní fantasy filmy nebo seriály, máte se na co těšit - určitě koukněte!

PO ČEM MUŽI TOUŽÍ

Bezohledný šéfredaktor časopisu přijde o práci. Naštvaný se dostane k čarodějnici, která ho začaruje a ráno se probudí jako žena.

Zažívá život, který neznal: poznává ženy a ženské problémy.

Film je plný komických situací, např. jak se učí chodit na podpatcích, jak se obléká a samozřejmě, jak se maluje.

Postupně se ale jeho názor na ženy mění: uvědomuje si, jak se choval ke své dceři, bývalé manželce a vůbec ke všem ženám.

Je to česká komedie z roku 2018, kterou mohu všem doporučit.

Tak a jsme u konce. Doufám, že se vám tyto tipy líbily a máte větší přehled o Netflixu a některých filmech či seriálech. Jelikož se zde nevlezu úplně všechny tipy, tak jsme jich zde ještě pár vypsali: The umbrella academy (seriál), Hubie Halloween (film), Tall girl (film), Work it (film), Feel the beat (film), Anne with an e (seriál)

NIKY K. A EVA D.

HRANÍ HER JAKO POVOLÁNÍ

Možná každý z nás někdy na sobě pocítil závislost při hraní oblíbené počítačové hry. Hrajete tak dlouho, dokud nepokoříte další level nebo nedokončíte započatou misi. Za zády se vám ozývá hlas: „Co z tebe jednou bude, když jenom hraješ?“

Podobně na tom byl v dětství Jakub Marušák, rodák z Ostravy, který se hraním počítačových her dostal do týmu testerů jedné z neoblíbenějších českých počítačových her Mafia.

Je Mafia první hra vytvořená vámi?

První hra, na které jsem pracoval (zpočátku jako tester a ke konci jako jako vedoucí

testerů), byla Mafia 3, která vyšla v roce 2016. Následně jsme pracovali na rozšířeních k této hře a pomáhali studiu Gearbox s vydáním remasteru her Borderlands 2 a Borderlands Pre-Sequel. Mafia Definitive Edition je tedy třetím projektem, na kterém jsem pracoval.

Jak dlouho trvá vytvořit PC hru?

Vždy záleží na velikosti hry a počtu vývojářů, kteří na ní pracují. Není neobvyklé, aby na velké AAA hře pracovalo studio zaměstnávající stovky vývojářů i pět let. V případě nové Mafie se nám podařilo snížit tento čas zhruba na polovinu, zejména díky využití technických prostředků z Mafie 3, zkušeností vývojářů a především díky rychlé preprodukcí – jelikož se jednalo o remake původního dílu, nebylo potřeba trávit spoustu času vymýšlením příběhu a náplní jednotlivých misí.

Můžeme se těšit na nějaký další díl této hry, nebo pracujete na něčem úplně novém?

Studio Hangar 13 momentálně pracuje na několika neoznámených projektech. Blíže o nich bohužel nemůžu mluvit.

Pozn.redakce: remake = nové zpracování

„Mafia Definitive Edition je tedy třetím projektem, na kterém jsem pracoval....“

Která hra byla, či je, vaše nejoblíbenější?

Hmm, těžká otázka. Za svou herní kariéru jsem dohrál už stovky her, ale největší stopu na mě nejspíš zanechala The Legend of Zelda: Breath of the Wild na Nintendo Switch. Byla to jedna z prvních her nové konzole od Nintenda a nechal jsem v ní stovky hodin. Kombinace otevřeného světa, herních mechanik a nádherné grafiky byla naprosto okouzlující.

Kdy jste si poprvé zahrál nějakou počítačovou hru? Pokud si pamatujete, tak která to byla?

Hry jsem hrál už jako malé dítě na počátku devadesátek. Na tu úplně první hru si nejspíš nevzpomenu, ale jednou z prvních byl Sonic na Sega Mega Drive. Tuhle sérii jsem si naprosto zamiloval a hrál všechny následující díly.

Podporovali vás při hraní her rodiče?

Rozhodně mi v tomto nestáli v cestě a dalo by se říct, že mě i nepřímo podporovali. Hry hraji už od dětství, vlastnil jsem téměř všechny konzole od počátku devadesátých let a vždy to byl můj největší koníček. Na druhou stranu

„Hry hraji už od dětství, vlastnil jsem téměř všechny konzole od počátku devadesátých let a vždy to byl můj největší koníček...“

jsem ale dost často poslouchal klasické fráze: neseď pořád u těch her, to tě živit nebude. Tahle rodičovská rada se naštěstí v mém případě nepotvrdila.

Jaké předpoklady musí mít člověk, aby se stal vývojářem PC her?

Vývojářské studio je velmi kreativním místem, kde může nalézt práci úplně každý se zápallem pro hry. Každý tým vývojářů potřebuje designéry, kteří vytvoří levely a

hratelnostní prvky. Kreativně nadaní lidé se můžou uplatnit na pozici grafiků, střihačů herních filmečků či animátorů. Technicky založení vývojáři pracují na programování a funkčnosti hry. Celé to zastřešují producenti, kteří se starají o komunikaci mezi jednotlivými týmy a plánování práce. A v neposlední řadě každý tým potřebuje šikovné testery, kteří se postarají, aby hráči měli ze hry ten nejlepší zážitek. Pokud se tedy rozhodnete pro práci v tomto odvětví, doporučuji co nejdříve začít pracovat na portfoliu vaší práce.

Jak jste se k tomu vlastně dostal?

V mém případě se jednalo víceméně o šťastnou shodu náhod. Do herního studia jsem se dostal na doporučení kolegy z

bývalé práce, který tam nastoupil také na pozici testera. Poté už stačilo pouze zazářit na pohovoru (který se mimo jiné skládal i z hraní jedné z prvních vývojářských verzí Mafie 2 a hledání bugů) a dokázat, že mé bohaté herní zkušenosti budou pro testerský tým přínosem.

„Kreativně nadaní lidé se můžou uplatnit na pozici grafiků, střihačů herních filmečků či animátorů. Technicky založení vývojáři pracují na programování a funkčnosti hry ...“

Vidíte se testerem her po celý život, nebo tuto práci berete jako přechodnou?

Práce v herním průmyslu byla mým snem odjakživa. Zatím mě stále velmi naplňuje, takže o změně rozhodně neuvažuji.

Děkuji vám za rozhovor.

NIKY K.

HERNÍ ŠÍLENSTVÍ

Jste milovníkem počítačových her a už vám dochází inspirace, na jakou hru se vrhnout tentokrát? Naše redaktorka Niky vás seznámí se současnými hrami, které by vás mohly zabavit.

Máte rádi hororové hry? Pokud ano, tak bych vám ráda doporučila tuto počítačovou hru, která se jmenuje **PHASMOPHOBIA**.

Je to hororová multiplayerová hra s maximálním omezením na čtyři hráče. V této počítačové hře si vytvoříš vlastní server, kde si můžeš přidat do hry i své kamarády, či se připojit na jiný server s cizími lidmi. Společně komunikujete přes voicechat.

Ted' už víme, jak se dostat do hry, ale co potom? V této hře jsou mapy, jako např. mapa školy, domů, či nemocnice, a naším úkolem je zjistit podle informací, které po celé hře nasbíráme, o jakého ducha se jedná?!

Vy vlastně vůbec nic o těchto duchách nevíte, co? Ve hře se vyskytuje dvanáct duchů (pouze jeden z nich se vám ve hře objeví) a každý má jiné vlastnosti.

Na začátku hry jste v karavanu, kde na bílé tabuli máte malé základní informace o duchovi, např. jeho jméno. Plníte zde i úkoly, díky tomu se dostanete k informaci o duchovi. Poté se můžete podívat do diáře (kde jsou o všech napsané informace), který se ve hře objevuje, a podíváte se, na jakého ducha informace nejvíce sedí.

Čas je neomezený.

Tato hra je asi cca od **třinácti let** a je velmi populární na streamovací platformě Twitch.

Určitě ji zkuste. Buď ji budete milovat, nebo nenávidět!

Ted' se podíváme na hru, o které bych řekla, že nikdy neomrzí: **MINECRAFT**.

Většinou, když se někoho zeptáte na tip na dobrou hru, odpoví vám Minecraft. Je to totiž jedna z nejvíc populárních her na světě a hraje ji přes několik milionů lidí.

Je to hra, která se dá zahrát jak na počítači nebo mobilní telefonu, tak na Xboxu či Playstationu. Je nejvíce populární na platformách Twitch a Youtube. I přestože je tato hra velmi oblíbená, hodně lidí ji nezná, a proto si ji teď lépe představíme.

V této hře máte tzv. módy, kde daný hráč hraje:

- *přežití/survival*: nejzákladnější mód, ve kterém hráč ve světě přežívá.
- *tvořivá/creative*: hráč má přístup ke všem blokům, rostlinám, potravě apod. Celkově si v tomto světě může létat, tvořit, dělat, co chce.

Když hrajete survival, tak zde volíte i obtížnost:

- **mírumilovná/peaceful, lehká/easy, normální/normal, těžká/hard.**

Konečně, až se do hry dostanete, tak vás obklopují jen krychlovité bloky (*To jsem vám vlastně ani neřekla, že je pro tuto hru velmi specifické.*) Dále už hrajete.

Aby hra nebyla nudná, tak jsou zde i jiné dimenze, do kterých se dostanete pomocí portálů, které si sami vytvoříte: *Nether a End*.

Ještě na ztlžení hry zde máte tzv. *moby*. Mobové jsou zvířata (ovce, kůň, vlk...), nebo také příšery, které za celou hru můžete potkat: *Creeper, Skeleton, Zombie, Ghast, Enderman, Witch, Blaze* a pár dalších.

To je asi vše, co bych vám o této hře pověděla... .

Já osobně Minecraft hraji a doporučila bych ho jakékoliv věkové kategorii!

NIKY K.

TANEC V SRDCI

Bohumín - Praha - tanec - dobré jídlo - neuvěřitelná energie.

To vše se pojí k osobnosti Báry Guzdkové, jejíž jméno je spojeno se světem tanečních umělců. Rodačka z Bohumína žijící v Praze má však široký záběr zájmů, který můžete pozorovat skrze její instagramový účet či blog.

Jak se vůbec dostala k tanci?

Co pro ni znamená moderování a jaké sny si chce do budoucna splnit?

To vše pro vás zjišťovala naše redaktorka Eliška.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

To bylo každou chvíli něco. Tanečnicí, herečkou, právníčkou, učitelkou a takhle pořád dokola.

Nakonec jsem si vlastně vyzkoušela všechno (právníčinu, jen pokud se počítá sledování seriálu *Právo a pořádek*, haha).

Jak jste se dostala k moderování?

Moderovala jsem už jako dítě taneční koncerty a vystoupení naší taneční školy v Bohumíně. První soutěž jsem ale moderovala, tuším, v roce 2014, což byla ligová soutěž CDO. Jako spolumoderátorku mě oslovila Eva Vlková.

Pozn.redakce: Prostředí Instagramu je uživatelsky omezeno věkovou hranicí +13 let.

Jak se vám moderovala taneční soutěž Czech dance masters, která letos probíhala online?

Moderovat cokoli, kde není publikum, je dost zvláštní. Nevíte, jestli to, co říkáte, je vtipné. Nikdo na vás nereaguje. Ve studiu jsem byla úplně sama, jen do sluchátka mi režie dávala pokyny, kdy budu zase ve vysílání. Když se divákům pouštěly choreografie, měla jsem to bez zvuku, takže jsem si to ani neužila, což na normální soutěži miluju. Jsem ráda, že alespoň nějaké soutěže jsou, protože mi moc chybí.

„Moderovat cokoli, kde není publikum, je dost zvláštní. Nevíte, jestli to, co říkáte, je vtipné. Nikdo na vás nereaguje...“

Jaký máte vztah k tanci?

Tanec mě doprovází celý život. Začala jsem tančit ve čtyřech letech a poslední soutěž jsem jela v pětadvaceti. Samozřejmě, v taneční komunitě zůstávám dál, a to buď jako organizátor, nebo moderátor.

Ne každý se pak tanci věnuje profesionálně, ale to není vůbec důležité. Vždy říkám, že tanec mě sice naučil dvojitou piruetu, ale mnohem víc si vážím toho, že mě naučil disciplíny, pracovitosti a týmové práce, což mi doufám zůstane, ať už budu v životě dělat cokoli.

Čeho byste v budoucnu chtěla dosáhnout?

Chtěla bych zpopularizovat tanec tak, aby byli tanečníci stejnými celebritami jako zpěváci nebo herci, protože si to zaslouží.

„Vždy říkám, že tanec mě sice naučil dvojitou piruetu, ale mnohem víc si vážím toho, že mě naučil disciplíny...“

Co vás vedlo k založení vašeho blogu?
(www.bguzdkova.com/blog)

Ráda se učím nové věci, takže jsem se chtěla naučit, jak takový blog/web dělat.

Zároveň se zajímám o spoustu věcí, tak tam občas něco napíšu, abych to někde měla (to mi připomíná, že bych měla zase něco napsat, díky!).

Jednoznačná odpověď tedy je: pro sebe. Ale mám radost, že to čte ještě někdo!

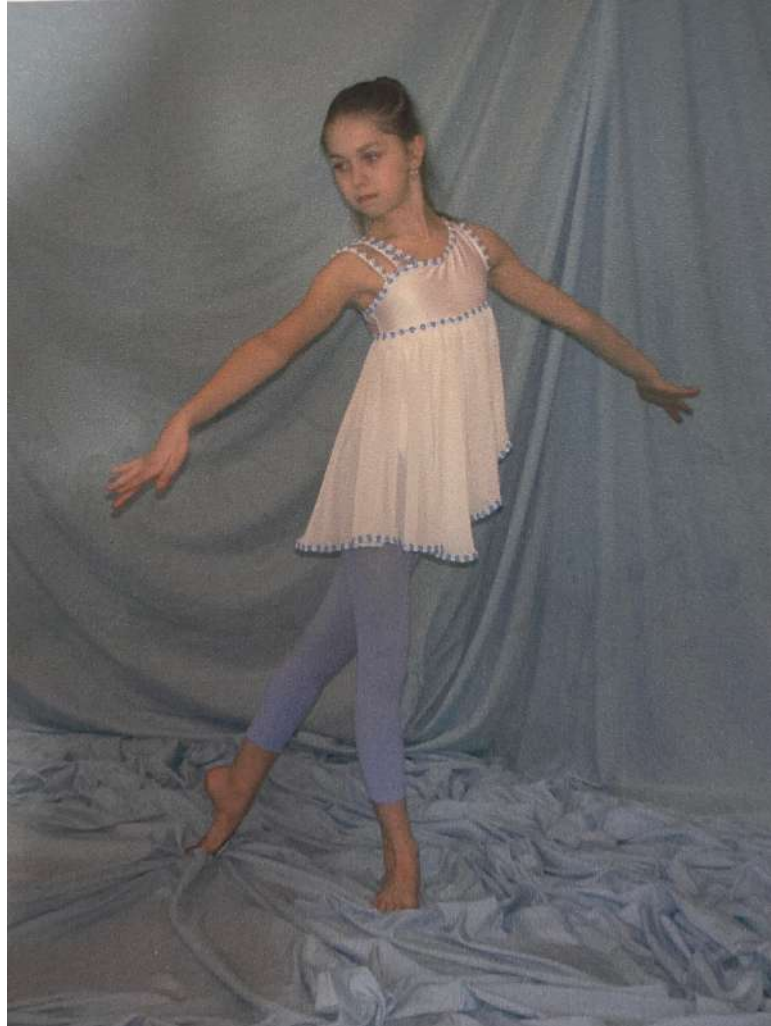
Dala byste prosím čtenářům na závěr nějakou cennou radu do života?

„Nahý jsem přišel na svět a nahý chci z tohoto světa odejít. Nenavykl jsem byzantským způsobům, abych ruku, která bije, ještě políbil a poděkoval.“

To je citát mého oblíbeného českého herce Josefa Kemra.

A pak si dost často říkám „Bojuj“ – naposledy, když jsem podélně parkovala auto, haha.

Nejsem si jistá, jestli už já můžu rozdávat cenné rady, tak vám dám tu, kterou jsem dostala já. Je důležité o všem vědět něco a o něčem všechno. Najděte si koníček, kterému se budete věnovat, ve kterém se budete zdokonalovat a budete přes něj machr.

„Je důležité o všem vědět něco a o něčem všechno...“

Nikdy se ale nepřestávejte zajímat o další věci a držte krok s dobou.

Já se tím řídím celý život a zatím to teda vychází.

Kdybych ale měla dát radu za sebe, tak mě napadá: Nechtějte být influencers nebo tiktokery, to už je z módy.

Děkuji vám za rozhovor.

ELIŠKA P.

HANDMADE KOSMETIKA

Už vás nebaví kupovat předraženou kosmetiku v obchodních řetězcích? Máme pro vás řešení. Levně a efektivně z pohodlí domova si můžete vyrobit skvělé přípravky pečující o vaše tělo. Navíc tímto přístupem nezatěžujete přírodu, která už tak trpí přebytečnými plasty.

Naše pleť je velice citlivá a rychle reaguje na změnu počasí, která je nevyhovující, a je potřeba ji hydratovat.

S hydratací však nesmíme zapomenout na naše rty, jež jsou ozdobou každé dívky.

Aby vaše rty byly ukázkou dokonalosti, je potřeba je zbavit přebytečné odumřelé kůže.

K tomu vám pomůže **SCRUB**, který si můžete jednoduše vyrobit.

A jak na to, vám poradí naše redaktorka Eva:

Připravíme si prázdnou nádobu, cukr a olej. Olej může být slunečnicový nebo olivový a cukr použijeme krystal.

Vyvaříme si sklenici s víčkem, ve které potom scrub uchováme.

Do misky si nasypeme čtyři polévkové lžíce krystalového cukru a zalijeme trochou oleje, aby ho cukr mohl nasát.

Vše důkladně promícháme. Scrub můžeme obohatit nějakým aromatickým olejem. Výborný je levandulový aromatický olej, který má zklidňující účinky a hojí praskliny na rtech.

Naplníme sklenice a uzavřeme. A máme hotovo.

Účinky: Scrub prokrvuje pokožku a po jeho použití bude celá jemná a příjemná na dotek.

Mé doporučení: Scrub používáme preventivně zhruba jednou týdně. Je to nejen velmi účinná metoda zvláčnění rtů, ale také levná. Neděláme to z příliš velké dávky, po spotřebování raději vždy připravíme čerstvý.

Po odstranění odumřelé kůže pomocí scrubu musíme rty pravidelně vyživovat pomocí **BALZÁMU**, na nějž vám naše redaktorka Eliška přináší jednoduchý návod.

Tak směle do toho!

Nejprve v hrnci rozejdeme kokosový olej a poté přimícháváme med.

Když budeme mít vše pořádně promíchané, tak si připravíme obal na balzám.

Zahřátou směs nalijeme do připravené nádoby a necháme ztuhnout.

A máme hotovo!

10 lžíc kokosového oleje

3 lžíce medu

nádoba na výsledný balzám

Účinky: kokosový olej zvláčňuje pokožku, včelí med (květový) chrání pokožku před vnějšími vlivy, regeneruje.

Mé doporučení: Aby byly vaše rty pružné a lesklé, doporučuji balzám používat 2x denně, ráno a večer. Při rýmě můžete balzámem namazat bolavý a odřený nos od kapesníku.

EVA D. A ELIŠKA P.

ŠKOLSKÝ MÓDNÍ STYL

Školským módním stylem rozumíme „preppy styl“. Ale co to je? Na začátek nejprve trochu teorie: samotné slovo „preppy“ vychází ze slova „preparatory“, v překladu přípravný.

„Preparatory school“ se v USA říká školám, které mají žáky připravit na studium na nejprestižnějších amerických univerzitách. A právě oblečením této zlaté mládeže se preppy style inspiroval.

Jde o módu, u které nenaleznete žádné výstřední nápisy, loga firem, ani žádné výrazné potisky. Jedná se totiž o módu spíše elegantnější, která místy připomíná školní uniformy. Připravila jsem si pro vás ukázky módních kousků v různé cenové výši.

EVA D.

Všechny módní kousky naleznete na webu či v aplikaci Zalando.

1. Karovaná vesta zn. Sister Jane (1 590 Kč) 2. Karovaná vesta zn. Stradivarius (549 Kč) 3. Sukně s motivem kohoutí stopy zn. Glamorous (1254 Kč) 4. Černá sukně zn. Stradivarius (549 Kč) 5. Kufříková kabelka zn. Monki (387 Kč) 6. Černá kabelka zn. Valentino (2 640 Kč), 7. Mokasíny zn. Stradivarius (699 Kč), 8. Mokasíny zn. Anna Field (2 854 Kč)

TIPY NA DÁRKY

Dárky dávají najevo, že na obdarovaného člověka myslíme a záleží nám na něm.

Dárek můžeme dát například na narozeniny, svátek, Vánoce, Valentýna.

Dárek můžeme dát i kdykoliv během roku: když nás někdo něčím potěší nebo nám pomůže, když jsme v obchodě a vidíme nějakou roztomilou drobnost, při které si vzpomeneme na konkrétního člověka a v duchu si řekneme, že to je ten pravý dárek pro něho.

Doporučila bych více si všímat jeden druhého a maličkostmi si dělat radost.

PENÁL NA TUŽKY

Pozn. Penál bych doporučila jak začátečnickům, tak pokročilým v angličtině, viz obrázek.

Budete potřebovat

- rezné plátno
- jehla
- nit
- nůžky
- nažehlovačka
- béžový zip

Z rezné látky vystříhneme dva obdélníky, které sešijeme a na vrchní část penálu všijeme béžový zip. Když máme penál hotový, napařovací žehličkou nažehlíme nažehlovačku.

PŘÍVĚŠEK NA KLÍČE

Budete potřebovat

- barevná hrubší šňůra
- tužka, nejlépe neostrouhaná
- nůžky

Kolem tužky vytvoříme smyčku.

Tím nám vzniknou dva provázky, které budeme provlékat levou a pravou stranou s postupným utahováním - drháním, tzn. vytvářením uzlíků. Přívěšek je dlouhý cca 10 cm. Pokud se nám podaří ho udělat delší, může sloužit i jako náramek na ruku. Záleží na fantazii.

Pozn. Tímto drobným dárkem můžeme obdarovat kohokoliv.

Budete potřebovat

- bílý tvrdý papír
- nůžky
- vodové barvy
- černý fix
- šňůrka
- děrovačka

ZÁLOŽKA DO KNIHY

Pozn. Je to vhodný dárek pro všechny milovníky knih.

Z tvrdého papíru si vystříhneme obdélník, který si nabarvíme např. na modro, a černým fixem namalujeme strom. Kolem něho nastříkáme bílou barvou tečky připomínající poletující sněh. Děrovačkou uděláme díрку a provlečeme provázek. Záložku můžeme vyrábět podle ročního období, nebo vlastní fantazie.

BATŮŽEK

Pozn. batůžek je
volnočasový a je vhodný
jako dárek kamarádkám.

Budete potřebovat

- tyrkysová látka, nejlépe chlupatá
- jehla
- nit
- nůžky
- plastové pohyblivé oči 2 ks
- bílá bambulka

Z tyrkysové látky vystříhneme čtverec a sešijeme boky a dno. Když máme sešito, vrchní otvor batůžku ohneme a vytvoříme tunel cca 2 cm široký, tak abychom do něho mohli protáhnout hrubší šňůru, která bude celý batůžek stahovat.

Poté vezmeme plastové oči a tavnou pistolí je přilepíme doprostřed batůžku jako oči a pod oči nalepíme bílou bambulku, kterou buď koupíme, nebo si ji doma sami vyrobíme.

ZE STUDENTSKÉ KUCHYNĚ

Už nevíte, co si každý den připravovat ke snídani? Jíst jogurty, ovesné kaše, chleba se šunkou či pomazánkou už vás omrzelo?

Naše redaktorka Eliška má pro vás řešení. Připravte si s ní křehké vafle se skořicí.

CO BUDEME POTŘEBOVAT NA UPEČENÍ VAFLÍ?

- 150 g špaldové mouky
- 100 g hladké mouky
- 500 ml mléka
- 30 g cukru
- 100 g rozpuštěného másla
- 2 vejce
- špetka soli
- 1/2 balíčku prášku do pečiva
- 30g skořice

JAK POSTUPOVAT?

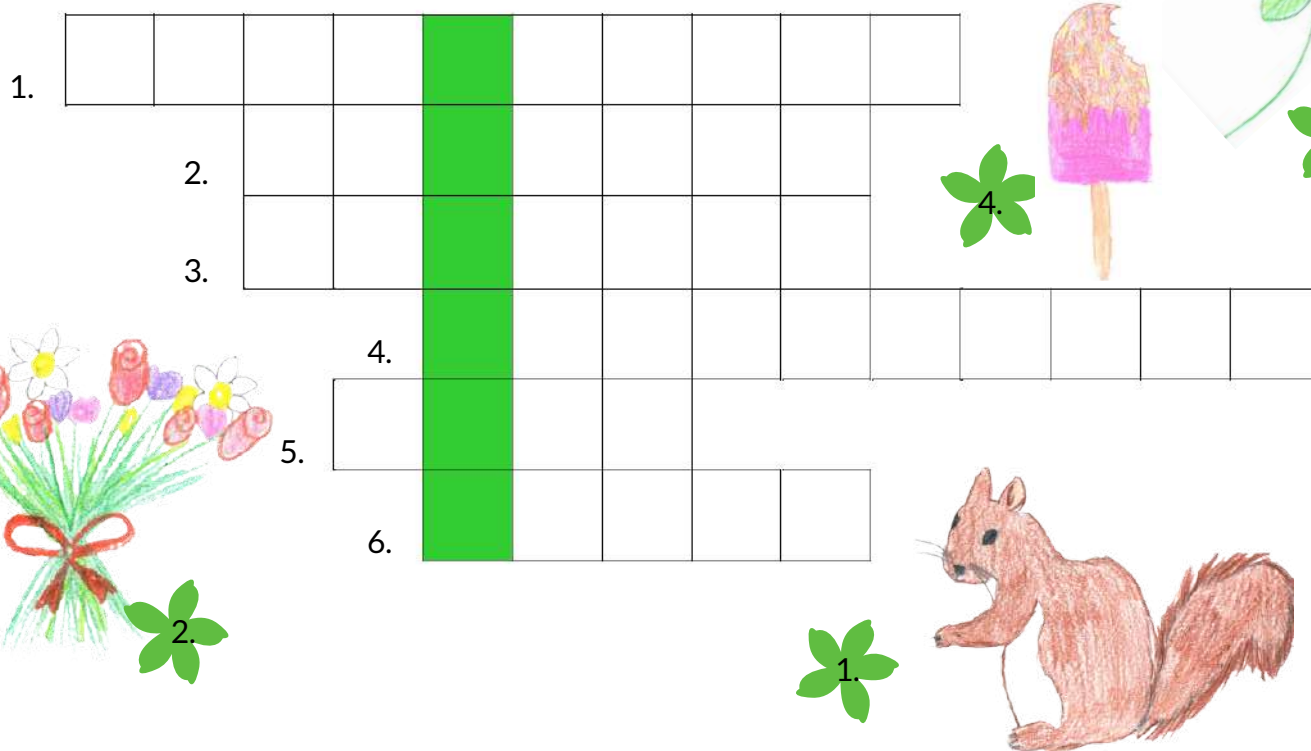
1. Nejprve nalijeme tekuté suroviny do mísy, nemícháme!
2. Poté přidáme špetku soli, prášek do pečiva a prosejeme mouku. Mícháme tak dlouho, dokud se suroviny nespojí.
3. Rozehřejeme vaflovač a vymažeme máslem nebo olejem.
4. Nalijeme těsto do vaflovače a pečeme do hněda.
5. Teď už stačí vafle jenom ozdobit, např. ovocem, zakysanou smetanou, marmeládou, medem.

ELIŠKA P.

CHVILKA LUŠTĚNÍ

Vezmi tužku do ruky a pojd' potrápiti své mozkové závitky!

1. Jak se nazývají svátky, během nichž malujeme vajíčka?
2. Co je na obrázku č.1?
3. Tatínek dal mamince bonboniéru a(viz obrázek č. 2)
4. Na zahradě jsem našla (viz obrázek č.3)
5. Sestra od maminky je moje....?
6. Sladkost, kterou jíme hlavně v létě a velmi studí? (viz obrázek č. 4)

křížovka: KRISTÝN K.
kresby: CLAUDI

VÍTE, ŽE...?

Zamysleli jste se už někdy, proč vznikají vtipy?

Že ne? Vážně? A chtěli byste to vědět?

Tak v tom vám bohužel pro tentokrát nepomůžeme. Ani my neznáme přesný důvod existence vtipů. Domníváme se však, že pořádným vtipem dokážete někomu zlepšit náladu, zazářit v kolektivu, navázat kontakt s neznámou osobou či pobavit sám sebe.

Síla vtipů je jedinečná a umí bořit hranice.

A nezapomínejte, pokud se zrovna nesmějete tomu, co vám říká ten druhý. Každý z nás má trochu jiný humor.

Pojďte otestovat, jakým vtipům se smějeme u nás v redakci. Tentokrát na téma: „Nemoc z povolání“.

Eva buší na nebeskou bránu.

Bůh odpoví: „No?“

Eva: „Neříká se *No*, ale *prosím!*“

Bůh: „Bože, zase další učitelka.“

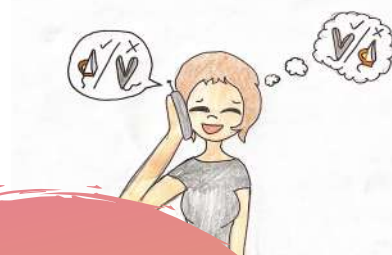

„Petra volá kamarádce kadeřnici: „Neměla bys někoho na žehlení?“

Kadeřnice: „Ano, mám skvělou kolegyni, ale nejradši si zákaznice žehlím sama...“

Petra: „Já jsem myslela žehlení oblečení, zítra jedu sestře na svatbu a potřebuju pomoc.“

Kadeřnice: „No jo, jsem zvyklá na jinou žehličku.“ :)

Vtipy: ELIŠKA P.
Kresba: KRISTÝN K

Cesta za Dobrodružstvím

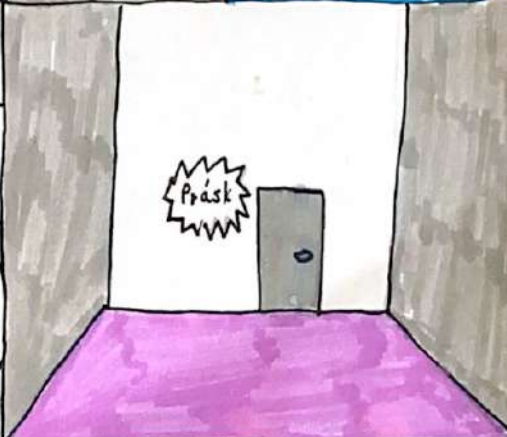
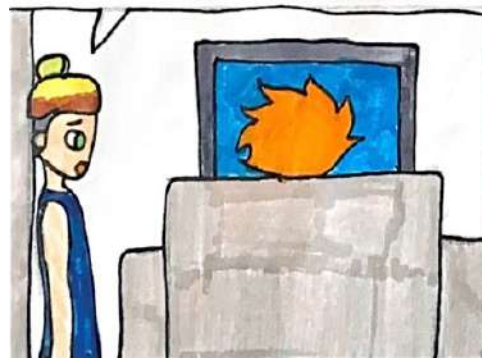
Druhý den ráno 9:00

Matěji? Matěji, už je ráno
tak se jdi zep-

Běž, se jí zeptat-

SÁM...

V jakém patře vůbec bydlí
paní Hrašková?Vždyť je hned vedle
nás ne?

Ooh jasně...

Adam se převlékl, obul si boty
a šel na chodbu směrem
dveří paní Hraškové, a zaklepal.

Dobrý den, přejete si?

Pokračování příště...

ČASÁK KASAČ

6. ročník 3. číslo květen/červen 2021

Šéfredaktorka Mgr. Monika Sekelová

Redaktoři Claudie Ceníčková
Eva Daňková
Nikol Kleiberová
Kristýna Kubáňová
Tereza Lutková
Eliška Potocká

Externí přispěvatelé Julie Beerová, Richard Honěk, Viktorie
Jedličková, Eliška Kochová, Tereza
Pastrňáková, Tereza Radová, Monika Šimsová

Grafická úprava Mgr. Monika Sekelová

Použité fotografie Dostupné z:
www.canva.com; www.netflix.com;
www.pixabay.com; www.zalando.cz

fotografie:
Natálie Bulhartové, Kláry Byrtusové, Claudie Ceníčkové,
Evy Daňkové, Barbory Guzdkové, Nikol Kleiberové,
Adély Lacinové, Terezy Lutkové, Jakuba Marušáka, Alice
Poledníkové, Elišky Potocké, Mariny Ostřanské,

Počet výtisků 0

Web <https://zskrestova.cz/aktivity/skolni-casopis/>

Vydává a tiskne ZŠ a MŠ Ostrava – Hrabůvka, Krestova 36A,
příspěvková organizace Krestova 1387/36A,
700 30 Ostrava – Hrabůvka

Cena 0 Kč

www.zskrestova.cz

Děkujeme za vaši
čtenářskou přízeň!

